

velsen. Midlet til at skabe det, er at lave én indgang for alle typer offentlige restancer. Det betyder, at der, uanset om man skylder til politiet, SU-styrelsen, DR's licenskontor eller til en af de kommunale myndigheder, er ét sted, man bliver kontaktet fra, og ét sted, man skal henvende sig, når en fordring er overgået til inddrivelse.

Det giver nemlig mulighed for, at vi kan behandle folk ens. Det giver mulighed for, at vi kan leve op til det, som Rigsrevisionen har påpeget, nemlig at der er behov for at lave en større klarhed og ensartethed på tværs af inddrivelsesmulighederne. Det får vi ved at lave en ny fælles inddrivelsesmyndighed.

Kl. 19.55

Vores vision er at skabe én myndighed, ét it-grundlag, én lovgivning. Det er en proces, som forløber i tre trin:

Første trin er etableringen af en inddrivelsesmyndighed; det er det, vi står med i dag. Andet trin er bedre og klarere regler; det kommer i lovforslag også i denne lovsamling. Og tredje trin er så at komme med en samlet lov, hvor inddrivelsen samles i sin helhed i stedet for at ligge spredt i forskellige ministeriers lovgivning.

Vi er som sagt ved første trin, hvor vi laver sammenligningen. Vi går ind og kigger på, hvilke myndigheder der skal tage sig af og sikre en effektiv og rationel inddrivelse.

For mig at se er det ret væsentligt, at vi går ind og sikrer borgerne klarhed over, hvor de skal henvende sig, men også klarhed over, hvor klageadgangen er. Det er jo sådan, at langt hovedparten af de klager, der er over inddrivelsessager i dag, klares i det administrative led, bl.a. gennem klager til Told og Skat. Derfor synes vi, det er meget rimeligt, når den nye inddrivelsesmyndighed bliver en del af Told og Skat, at vi så lægger klagerne i Landsskatteretten på det administrative niveau; at vi samtidig med det sætter regler op, der gør, at der er en frist for, hvor hurtigt en klagesag skal behandles, da klager over inddrivelse jo ikke har opsættende virkning, så vi også der sikrer en bedre retssikkerhed.

I øvrigt vil klager over udlæg fortsat gå til fogedretten og dermed være på det samme klageniveau som det, vi kender i dag. Der er i forhold til fogedretterne kun meget, meget marginale ændringer i klagemulighederne i forhold til i dag.

Jeg tror på, at en regelharmonisering, som vi ser her, vil være en styrkelse.

Til besvarelse af fru Line Barfods spørgsmål vil jeg sige, at vores udgangspunkt er klart: Personer på kontanthjælp skal vi ikke bruge kræfter og energi på at komme efter. Det er udgangspunktet.

Jeg vil ikke afsværge, at der kan stilles enkelt-sager op, eksempler på personer, hvor der, på trods af at de er på kontanthjælp, stadig væk vil være en god begrundelse for også at bede dem om, mens de er på kontanthjælp, at betale af på deres gæld, men det vil være særtilfælde og enkelttilfælde. Umiddelbart vil det være sådan, at når man er på kontanthjælp, er det ikke der, vi skal bruge kræfterne.

Fru Line Barfod tager nemlig fuldstændig fejl, når hun siger, at regeringen lægger op til at give til de rige. Tværtimod lægger vi med denne lovgivning og den kommende lovgivning op til at tage mere fra de rige, dem, der har betalingssevnen, men ikke betalingsviljen.

Vi går nemlig i vores planer for at skabe et effektivt inddrivelsessystem videre i retning af at fjerne de grænser for lønindeholdelse, som der er i dag, sådan at vi i den kommende lovgivning får lavet et regelgrundlag, hvor vi kan tage hårdere fat ved dem, der har betalingssevnen, men ikke viljen.

Når man kigger på spørgsmålene om, hvorvidt vi skulle gå ind og behandle borgerne ud fra bare systemer, så er udgangspunktet ganske rigtigt det, at vi vil lave en mere skematisk indgang i forhold til, hvad folks indtægt er; hvad det er for en situation, de står i. Ud fra det vil vi lave den første vurdering af, hvad det så er for inddrivelsesmetoder, der skal bruges.

I et senere forløb vil der naturligvis, hvis det er nødvendigt, blive lavet en decideret betalingssevnevurdering, så vi sikrer, at der over for den enkelte er et restbeløb tilbage, der sikrer en ordentlig levefod.

Men vi kan se af både det, som Rigsrevisionen har påpeget, og af det, som regeringens egne analyser viste, at der i dag er et kraftigt effektiviseringspotentiale.

Det er også et svar på noget af det, der er blevet nævnt: I det omfang og i det tidsmæssige forløb, det effektiviseringspotentiale bliver indhøstet, vil det naturligvis komme til at foregå ved en naturlig afgang, da regeringens løfte om en personalesikkerhed i forbindelse med kommunalreformen også vil finde sted på det her område.

Konkluderende kan jeg sige, at vi går ind og bruger kræfterne der, hvor der er noget at bruge